

از شاکردان نیما مخصوصاً شاملو می‌رسد. او معتقد است شاملو و اخوان و دیگران متوجه مسئله مهم دریافت عینیت در آثار نیما، نامه‌ها و شعرهایش نشده‌اند و من فردی را که محصول رابطه خودمحورانگاری و رابطه مریدی و مرادی و نگاه از بالا به جامعه است، مورد انتقاد شدید قرار می‌دهد و به همین دلیل و در ارتباط با شاملو برای خود دشمن تراشی می‌کند.

این شاعر و منتقد ادبی افزود: جورکش من فردی و متکلم وحده بودن شاملو را نمی‌پذیرد و او را در تقابل با عینیت‌گرایی نیما ارزیابی می‌کند؛ این نکته، نکته مهم و بحث‌برانگیزی بود که تا به امروز هم قابل بحث و گفت‌وگو است. این‌ها مقدمه‌ای بود تا بگویم: شعر جورکش از سبویی زیر نفوذ نئانگ است، زیرا با اسطوره‌های یونانی، رومی و ایرانی به خوبی آشناست و این‌ها مدام در شعر او حضور می‌یابند، از سوی دیگر او زبان فرهیخته‌ای را برای شعرش انتخاب می‌کند که البته سوسیه‌هایی از تأثیر زبان شاملو در آن دیده می‌شود. این ویژگی‌ها شعر او را به سمت نوعی پیچیدگی و روایت‌های تودرتو و پیچیده می‌برد که از نظر من، ارتباطش را با مخاطب دشوار می‌کند. از نظر من شعرخوان و شاعر، پیچیدگی شعر او مانع از ارتباط مخاطب با شعرش می‌شود، به همین سبب فکر می‌کنم شعر جورکش به گونه‌ای نیست که در شعر شاعران نسل‌های بعد تأثیرگذار باشد.

نوذری با تأکید بر اینکه نظر شخصی‌اش را گفته است، افزود: زمانی که جورکش شعر بلند «هوش سبزی»ش را برایم خواند، پیش از اینکه انتشار یافته باشد، به او گفتم: شاملور این شعر در نهایت زیبایی و انسجام و تصاویر تودرتویی که دارد، شک دارم بتواند با مخاطب ارتباط ارگانیک برقرار کند. به نظرم مهم‌ترین دستاورد

جورکش روح روشنفکرانه، متفکر و متعهدی است که نسبت به تاریخ و فرهنگ ایران دارد. سبزیسوز نوذری تأکید کرد: درخشان‌ترین بخش فعالیت‌های فرهنگی و هنری جورکش را به‌عنوان یک روشنفکر متعهد ایرانی می‌بینم و از این منظر انسان مهمی است، زیرا نظریات بکری دارد که پیش از آن در جایی به این گسترده‌گی و دقت مطرح نشده و جورکش بسیار خوب توانسته آنها را توضیح دهد. در دیدن کلی من، آنچه از میراث و تلاش‌های او باقی خواهد ماند نه شعر او، بلکه مقالات و کتاب‌های بارزش او در زمینه فرهنگ و هنر ایران است.

سیروس نوذری، شاعر و منتقد ادبی مطرح کرد:

آنچه از شاپور جورکش می‌ماند

جورکش مسئله عینیت‌گرایی را در شعر نیما کشف

و به آن توجه کرده بود

کلاسیک، او را متوجه مسئله بسیار مهم تصوف و عرفان و تأثیر آن بر فرهنگ و تاریخ ایران کرد. او در ادامه خاطر تشنان کرد: جورکش بر این باور بود که عرفان ایرانی یکی از بزرگترین موانع دست یافتن ایران به جامعه مدرن است، او سال‌ها بر این مطلب تمرکز کرده بود و در کتاب‌هایی که درباره نیما و هدایت («بوطقای شعر نو» و «زندگی، عشق و مرگ از دیدگاه صادق هدایت») نوشته، این مسئله را مطرح می‌کند. او معتقد بود، نیما بویسج و صادق هدایت، اولین روشنفکران واقعی در عرصه هنر ایران هستند که مسئله مدرنیسم را در هنرشان مطرح کرده‌اند.

نوذری با بیان اینکه جورکش مسئله عینیت‌گرایی را در شعر نیما کشف و به آن توجه کرده بود، توضیح داد: عینیت‌گرایی مسئله کلیدی در آثار نیماست و جورکش از این راه به انتقاد

و با بی‌طرفی به کارنامه او نظر کنم. او با اشاره به اینکه جورکش فعالیت هنری خود را از نتاثر آغاز کرده بود و آن را به طور جدی و وسیعی که داشت، با اسطوره‌های یونان و روم به‌خوبی آشنا شده بود و تا پایان عمر ذهنش سرشار از مفاهیمی از این‌دست بود.

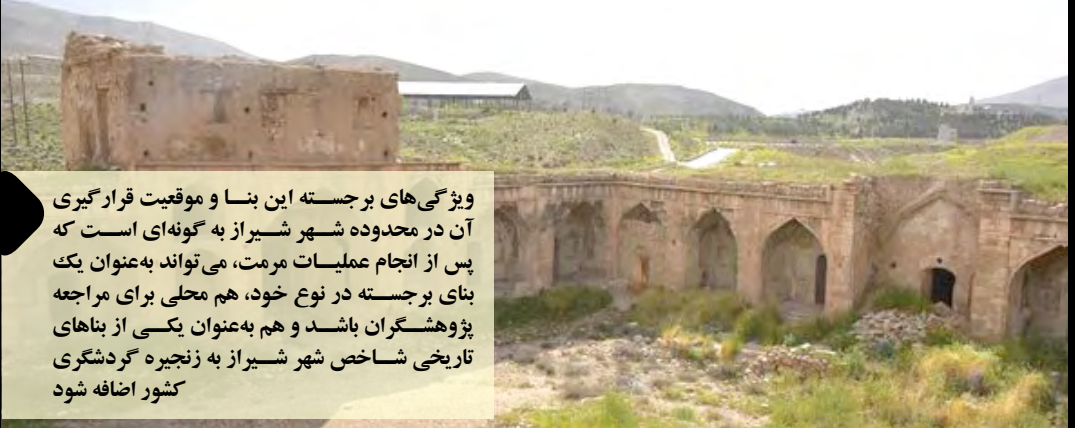
نوذری افزود: بعد از انقلاب با وضعیت‌های فعالیت‌های تئاتری پیدا کرد، او هم به نوعی تئاتر را کنار گذاشت؛ این اقدام او آگاهانه نبود، بلکه شرایط به گونه‌ای پیش رفت که نتوانست ادامه دهد و به شعر گرایش یافت. مطالعات فرهنگی و اسطوره‌های او در کنار مطالعه شاعران بزرگ

سیروس نوذری معتقد است، آنچه از میراث و تلاش‌های شاپور جورکش باقی خواهد ماند نه شعر او، بلکه مقالات و کتاب‌های بارزش او در زمینه فرهنگ و هنر ایران است.

به گزارش ایسنا، این شاعر و منتقد ادبی در پی برگزاری نشست شاپور جورکش اظهار کرد: من و جورکش در اوایل دهه ۱۳۶۰ ارتباط بسیار نزدیکی داشتیم و همسایه دیوار به دیوار بودیم، رفیق و همراه، اما در سال‌های اخیر به دلیل وضعیت روحی و جسمی که شاپور داشت، ارتباط ما کم شده بود، نه تنها با من که با همه دوستانش. یک قسم از او را به خود تحمیل کرده بود و از دیدارها طفره می‌رفت، اما به هر حال «دوستی و مهر بر یک عهد و یک میثاقی بود». ما به او مشتاقی اما از دور بودیم. اکنون تلاش می‌کنم تا حرف‌هایم تحت تأثیر دوستی‌مان قرار نگیرد

کاروانسرای چناراهدار در سرانشیبه حذف

ویژگی‌های برجسته این بنا و موقعیت قرارگیری آن در محدوده شهر شیراز به گونه‌ای است که پس از انجام عملیات مرمت، می‌تواند به‌عنوان یک بنای برجسته در نوع خود، هم محلی برای مراجه پژوهشگران باشد و هم به‌عنوان یکی از بناهای تاریخی شاخص شهر شیراز به زنجیره گردشگری کشور اضافه شود

این کاروانسرا در طول نزدیک به پنج قرن که فعال بوده، به‌عنوان یکی از کاروانسراهای برجسته در یکی از مهم‌ترین محورهای ارتباطی جنوب کشور قرار داشته است و پذیرای کاروان‌ها، سیاحان و افرادی بوده که فاصله شیراز تا کازرون و از آنجا به سمت بوشهر و برخی دیگر از سواحل جنوبی کشور همچون گناوه را طی می‌کرده‌اند

و دیوارها، فرسایش شدید برخی از عناصر تزئینی آن و ... از جمله برخی از چالش‌هایی است که این کاروانسرای تاریخی را تهدید می‌کند. این فعال میراث فرهنگی با یادآوری اینکه کاروانسرای چناراهدار در گام نخست نیاز فوری و اضطراری به استحکام‌بخشی و مرمت دارد، گفت: ویژگی‌های برجسته این بنا و موقعیت قرارگیری آن در محدوده شهر شیراز به گونه‌ای است که پس از انجام عملیات مرمت، می‌تواند به نوان یک بنای برجسته در نوع خود، هم محلی برای مراجعه پژوهشگران باشد و هم به‌عنوان یکی از بناهای تاریخی شاخص شهر شیراز به زنجیره گردشگری کشور اضافه شود.

این کاروانسرا در طول نزدیک به پنج قرن که فعال بوده، به‌عنوان یکی از کاروانسراهای برجسته در یکی از مهم‌ترین محورهای ارتباطی جنوب کشور قرار داشته و پذیرای کاروان‌ها، سیاحان و افرادی بوده که فاصله شیراز تا کازرون و از آنجا به سمت بوشهر و برخی دیگر از سواحل جنوبی کشور همچون گناوه را طی می‌کرده‌اند. یکی از فعالان و کارشناسان میراث فرهنگی در این ارتباط گفت: در واقع می‌توان مدعی بود که این کاروانسرا یکی از مبادی اصلی ورود کاروان‌هایی بوده که از بخشی از سواحل جنوبی کشور به شیراز می‌آمدند؛ در برخی سفرنامه‌ها، از این کاروانسرا اسم برده شده و تصاویری قدیمی از آن را نیز در اختیار داریم.

محسن عباسپور با بیان اینکه فروردین امسال برای یک کار پژوهشی به این کاروانسرا رفته بود، گفت: طی روزهای گذشته که برای انجام پژوهش خود مجدداً به این کاروانسرا رفته، متوجه شدم بخشی از در چوبی و قدیمی آن تخریب شده است. عباسپور با تأکید اینکه این کاروانسرا با چالش‌های متعددی دست و پنجه نرم می‌کند، بیان کرد: تعرض به حریم این اثر ثبت‌شده، فرسایش برخی قسمت‌ها، ریزش برخی سقف‌ها و ناپایداری برخی دیگر از سقف‌ها

دارایی شیراز در گنجینه بافت تاریخی

بافت تاریخی شیراز گنجینه‌ای از فرهنگ، هنر، معماری و هویت تاریخی این شهر است که با همه دارایی‌اش، سال‌هاست با چالش‌های متعدد شهری و اجتماعی دست به گریبان شده، روزهای گذشته خبر خوشی از ثبت ملی آن منتشر و روزنه امید برای نجات این پهنه ارزشمند شد.

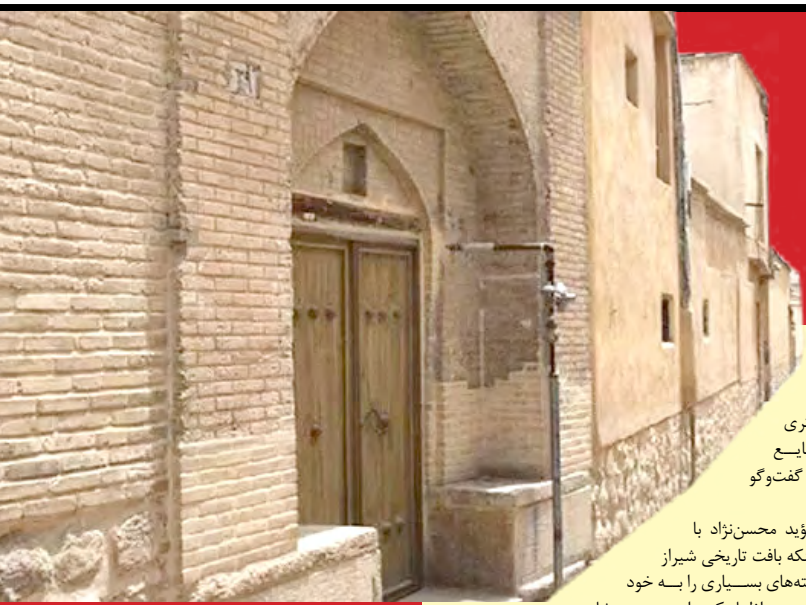
به گزارش ایرنا، بافت تاریخی شیراز معنی از ۴۱۰ اثر ثبتی و ۲ هزار و ۵۰۰ بنا با ارزش است که هر یک به نحوی حافظه تاریخی این شهر را به نمایش می‌گذارند، چیزی که نه تنها باید جلوی نابودی و فراموشی آن را گرفت، بلکه باید برای روان شدن روح زندگی در آن تلاش کرد. سال گذشته و چند نوبت نیز در بهار امسال، فضای مجازی شیراز را پر شد از محتواهایی که ادعا می‌کرد این بافت ارزشمند به صورت سیستماتیک در حال تخریب است و عزمی برای حفاظت از آن وجود ندارد. اما مسئولان همواره این ادعاها را رد کردند و گفتند که «با هرگونه تخریب بافت تاریخی مخالف بوده و هیچ‌گونه مجوز یا پاسخ استعلام مثبتی از طرف اداره کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی که منجر به تخریب بافت و از بین رفتن تاریخ، فرهنگ و هویت این شهر شود صادر نشده و با آن مخالف است.»

محمدحادی ایمانی، استاندار فارس نیز جمعه ۲۱ بهمن ماه ۱۴۰۱ در روزهایی که جمعه‌های بسیاری در این ارتباط شکل گرفته بود به نماز جمعه شیراز آمد و در سخنرانی پیش از خطبه‌های نماز جمعه به این شایعات پاسخ داد و گفت: سامان‌دهی محدوده ۵۷ هکتاری اطراف محرم مطهر حضرت شاهچراغ(ع) در دستور کار است و این به معنای تخریب بافت نیست. او اذعان کرد که وضعیت امروز بافت مورد گلایه بسیاری از ساکنان این محدوده است و باید معیار و ظواهر و بسیاری از فضاهای فرهنگی، مساجد و راتزسراه‌های آن سامان یابد. پس از آن مدیرکل دفتر فنی، امور عمرانی و حمل‌ونقل ترافیک استانداری فارس در نامه‌ای به اداره کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان، خواستار ثبت ملی محدوده ۳۵۷ هکتاری بافت تاریخی شیراز با حدود ۱۲ هزار پلاک و ۴۱۰ اثر ثبت ملی شد. استاندار فارس در یکی از سخنرانی‌های خود به مناسبت روز معمار سخن از یک حرکت جهشی جدید برای حفاظت از بافت تاریخی گفت و افزود: تا زمانی که این مهم به نتیجه برسد نیز پای کار ایستاده‌ایم.

به دنبال آن ۲۰ خرداد گذشته هم‌زمان با روز صنایع دستی نخستین محله هنر و صنایع دستی کشور در محله بالاکفت بافت تاریخی شیراز ایجاد شد تا نویدبخش زندسرای این پهنه و رونق گردشگری و صنایع دستی در این محدوده ارزشمند باشد. در گام نخست فرهنگسرای مادر محله بالاکفت میزبان حدود ۲۰ کارگاه صنایع دستی استادکاران شیرازی شد و مدیرکل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی فارس از اعلام آمادگی ۵۱ خانه تاریخی برای فعالیت صنایع دستی در این بافت خبر داد.

پس از بررسی‌های کارشناسانه انجام‌شده در شورای ملی ثبت میراث فرهنگی، دوم مردادماه بود که اعلام شد بافت تاریخی شیراز در مساحت پیش‌پنجاهی ۳۶۰ هکتار صلاحیت ثبت ملی را دارد، تصمیمی که به زودی از سوی وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی نیز به فارس ابلاغ می‌شود تا آغازی برای روزهای روشن‌تر پیش روی این پهنه ارزشمند مرکز شهر شیراز باشد.

آینده بافت تاریخی شیراز پس از ثبت ملی
درباره آثار و تبعات مثبتی که جای گرفتن بافت تاریخی شیراز در فهرست میراث ملی کشور دارد با مدیرکل میراث فرهنگی،

گردشگری و صنایع دستی گفت‌وگو کردیم.

سید مؤید محسن‌نژاد با بیان اینکه بافت تاریخی شیراز گذشته‌های بسیاری را به خود دیده است، اظهار کرد: این پهنه سرشار

از هنرهای سنتی و صنایع دستی و معماری و خانه‌ها و گزراهای تاریخی دارای معنا و میزبان مشاهیر و هنرمندان این شهر است و مجموعه همه اینهاست. او ادامه داد: در وضعیت موجود ممکن بود این بافت ارزشمند دچار مشکلاتی شود و برای پیشگیری نیازمند حفاظت بیشتری بود، به همین دلیل ثبت ملی آن دغدغه وزارت و اداره کل میراث فرهنگی فارس و خواسته گروه‌های مردمی و استانداری بود. محسن‌نژاد تأکید کرد: به دنبال این دغدغه و با تقاضای میراث فرهنگی فارس، جلسه‌ای به این منظور تشکیل شد و با حمایت معاون میراث فرهنگی وزارت و قائم مقام وزیر میراث فرهنگی اعلام شد که این بافت تاریخی واجد شرایط ثبت ملی است تا در آینده این تصمیم به استان ابلاغ شود.

توسعه گردشگری داخلی و خارجی

مدیرکل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی فارس، توسعه گردشگری داخلی و خارجی را یکی از پیامدهای مثبت ثبت آثار در فهرست ملی و جهانی عنوان کرد. به گفته او ثبت ملی بافت تاریخی شیراز و سپس سامان‌دهی و زنده کردن آن سبب می‌شود تا گردشگری در این پهنه رونق گیرد.

محسن‌نژاد اذعان کرد: امروز بافت تاریخی شیراز تقریباً از ساکنان اصلی خود خالی شده و نیازمند حمایت دولتی است تا با مشارکت مردمی «جریان زندگی و حیات به آن برگردد». او به تعریف و اجرای پروژه «هر خانه یک کارگاه صنایع دستی» در محله بالاکفت بافت تاریخی اشاره کرد و گفت: در این صورت هنرمندان خانه‌ها را مرمت می‌کنند، در آن ساکن می‌شوند، کارگاه صنایع دستی خود را در آنجا فعال می‌کنند، به جوانان مالی و دیگر تسهیلاتی‌ها زمینه را برای بازسازی، احیا و مرمت خانه‌ها از سبویی مالکان و تبدیل به مراکز فرهنگی و گردشگری فراهم کند.

او اظهار کرد: با ثبت ملی بافت تاریخی شیراز، این پهنه به گونه‌ای مدیریت می‌شود که خانه‌های تاریخی بافت مرمت و بازسازی شود و به محلی برای کتابخانه‌ها و دیگر مراکز فرهنگی شود تا محل مراجعه جوانان باشد.

به گفته او در این رویکرد تلاش می‌شود تا از بافت نه فقط یک نام که بلکه هویت تاریخی و اجتماعی آن زنده بماند و به مردم در فرهنگ، اقتصاد و اشتغال آنها کمک کند. گردشگری فارس گفت: مدیرکل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری فارس برای ثبت ملی بافت تاریخی شیراز، بخشی مهمی از اقدامات برای حفاظت و زنده نگه داشتن این پهنه تاریخی است، اما برخی از مالکان خانه‌های این بافت توان مالی مرمت و بازسازی خانه‌های خود را ندارند و این نیازمند حضور سرمایه‌گذاران و البته سوق دادن اعتبارات زیرساختی مانند بازسازی معابر، کف‌سازی، رفع خطر و دیگر اقدامات زیرساختی است که نیازمند حضور همه جانبه دستگاه‌های متولی است.

